

Sygn. akt III AUz 115/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Czaja (spr.)
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. w Lublinie

sprawy M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek zażalenia M. N. na postanowienie zawarte w punkcie I wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 21 stycznia 2016 r. sygn. akt VIII U 1342/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Elżbieta Czaja Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska

Sygn. akt III AUz 115/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie I wyroku z dnia 21 stycznia 2016 roku Sąd Okręgowy w Lublinie odrzucił odwołanie M. N. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 lipca 2015 roku.

Decyzją tą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury M. N. od 1 czerwca 2015 roku, tj. miesiąca, w którym zgłosił wniosek o wypłatę świadczenia emerytalnego.

M. N. wniósł odwołanie od decyzji, domagając się prawidłowego ustalenia wysokości emerytury oraz wypłaty właściwie ustalonego świadczenia od dnia 1 marca 2015 roku. Wskazał, iż świadczenie emerytalne ustalone na podstawie wyroku Sądu, powinno być wypłacone po ustaniu stosunku pracy, co nastąpiło z dniem 28 lutego 2015 roku. Wskazał, że na wezwanie organu rentowego, w czerwcu 2015 roku złożył wniosek o odwieszenie wypłaty świadczeń emerytalnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił:

M. N. urodził się (...). W dniu 2 czerwca 2014 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. Decyzją z dnia 2 lipca 2014 roku organ rentowy odmówił prawa do tego świadczenia. Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 12 maja 2015 roku w sprawie VIII U 1429/14 ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia (...) roku. Wykonując prawomocny wyrok sądowy organ rentowy decyzją z 17 czerwca 2015 roku wyliczył wysokość świadczenia emerytalnego M. N., obliczając jej wysokość na kwotę 2583,73 zł.

Z uwagi na kontynuowanie przez wnioskodawcę zatrudnienia wypłata świadczenia została zawieszona, zgodnie z art. 103a ustawy emerytalnej. M. N. został pouczone, iż wypłata emerytury zostanie podjęta po przedłożeniu w Oddziale ZUS świadectwa pracy lub zaświadczenia potwierdzającego fakt rozwiązania stosunku pracy wraz z wnioskiem o podjęcie wypłaty emerytury, zaś ostateczna wysokość emerytury zostanie ustalona z chwilą podjęcia wypłaty świadczenia. W dniu 25 czerwca 2015 roku M. N. złożył wniosek o podjęcie wypłaty emerytury od dnia 1 marca 2015 roku. Dołączył do wniosku świadectwo pracy z (...) Spółka z o. o. w P. na okoliczność zakończenia stosunku pracy, na podstawie którego był zatrudniony przed dniem nabycia emerytury, z dniem 28 lutego 2015 roku. Dnia 9 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w oparciu o wniosek M. N., wydał zaskarżoną decyzję ustalającą wysokość emerytur i podejmując wypłatę z dniem 1 czerwca 2015 roku.

W dniu 20 lipca 2015 roku wnioskodawca cofnął wniosek złożony w dniu 25 czerwca 2015 roku (wniosek k. 79 t. II akt ZUS).

Wobec cofnięcia wniosku z dnia 25 czerwca 2015 roku, organ rentowy, powołując się na treść art.116 ust. 2 ustawy emerytalnej, decyzją z dnia 5 sierpnia 2015 roku umorzył postępowanie. Decyzja jest ostateczna.

M. N. złożył kolejny wniosek o podjęcie wypłaty emerytury od lipca 2015 roku. W oparciu o ten wniosek organ rentowy w dniu 5 sierpnia 2015 roku wydał decyzję o ustaleniu wysokości i wypłacie emerytury od dnia 1 lipca 2015 roku. Świadczenie, którego wysokość obliczono zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej wyniosło 2922,15 zł. Decyzja jest prawomocna.

Wnioskodawca na rozprawie przyznał fakt złożenia wniosku o wycofaniu wniosku w oparciu, o który wydana została decyzja z dnia 9 lipca 2015 roku (oświadczenie wnioskodawcy k. 32 v).

Sąd Okręgowy podniósł, że zgodnie z art. 116 ust. 1 ustawy emerytalnej postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. M. N. wystąpił z takim wnioskiem dopiero dnia 25 czerwca 2015 roku. Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (za wyjątkiem jednego przypadku co do renty rodzinnej).

Natomiast wniosek o ustalenie prawa do emerytury, zgodnie z art. 116 ust. 2 ustawy emerytalnej, aż do uprawomocnienia się decyzji może być cofnięty przez wnioskodawcę. Wówczas postępowanie administracyjne jakie prowadził organ rentowy podlega zgodnie z art. 116 ust. 2 ustawy emerytalnej umorzeniu. Co więcej decyzja jaka została wydana w oparciu o przedmiotowy wniosek wobec umorzenia postępowania traci swój byt prawny. Wobec powyższego wniesione od decyzji z dnia 9 lipca 2015 roku odwołanie, na mocy art. 199 § 1 pkt. 1 k.p.c. podlega odrzuceniu.

Z uwagi na utratę bytu prawnego decyzji z dnia 9 lipca 2015 roku, wobec niedopuszczalności drogi sądowej, Sąd zgodnie z treścią art. 199 §1 pkt 1 k.p.c. w pkt I sentencji odrzucił odwołanie od zaskarżonej decyzji z dnia 9 lipca 2015 roku.

W zażaleniu na powyższe postanowienie zawartym w apelacji, jak wynika z jego treści wnioskodawca wnosi o zmianę rozstrzygnięcia. Zażalenie nie zawiera skonkretyzowanych zarzutów i wniosków, wnioskodawca podnosi, że decyzja o wypłacie emerytury powinna obowiązywać od 1 marca 2015 roku.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie nie jest zasadne. W zakresie objętym zażaleniem Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i wydał odpowiadające prawu rozstrzygnięcie.

W stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy, w zakresie objętym zażaleniem, przedmiotem kontroli sądu była decyzja organu rentowego

z 9 lipca 2015 roku, którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych w oparciu o wniosek M. N., ustalił wysokość emerytury i podejmując wypłatę z dniem 1 czerwca 2015 roku. W dniu 20 lipca 2015 roku wnioskodawca cofnął wniosek złożony w dniu 25 czerwca 2015 roku. Wnioskodawca na rozprawie w dniu 21 stycznia 2016 roku przyznał fakt wycofania wniosku w oparciu, o który wydana została decyzja z dnia 9 lipca 2015 roku (oświadczenie wnioskodawcy k. 32 v). Wobec cofnięcia wniosku z dnia 25 czerwca 2015 roku, organ rentowy, powołując się na treść art.116 ust. 2 ustawy emerytalnej, decyzją z dnia 5 sierpnia 2015 roku umorzył postępowanie. Decyzja nie była zaskarżona i jest ostateczna.

Prawidłowo Sąd I instancji przyjął , że decyzja jaka została wydana w oparciu o przedmiotowy wniosek wobec umorzenia postępowania utraciła swój byt prawny. Wobec powyższego wniesione od decyzji z dnia 9 lipca 2015 roku odwołanie, na mocy art. 199 § 1 pkt. 1 k.p.c. podlega odrzuceniu.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§ 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.